

Nadal - Nadal

[Is 9,1-3.5-6; Is 62,11-12; Is 52,7-10](#)

[Tt 2,11-14;Tt 3,4-7; He 1,1-6](#)

[Lc 2,1-14; Lc 2,15-20; Jn 1,1-18](#)

BON NADAL A TOHOM !!! 1. Llum, llum, llum Si un anunci de la Tele canvia la lletra d'una popular nadala catalana, avui volem començar aquesta homilia de **felicitaçió nadalenca per a tots nosaltres**, canviant també el text: "*A vint-i-cinc de desembre, llum, llum llum.*". I molta llum que ens cal per arribar a entendre aquest misteri de l' amor de Déu a la humanitat. Sempre hem cregut que el misteri no és un absurd per a la raó humana, sinó un excés de llum per a la nostra percepció. Però aquella llum que amara més el cor que el cap, aquella llum que sadolla **la nostra capacitat de creure i estimar**. Hi ha dues preguntes que davant el misteri ens fem: **per què i com**. I no tenim la pretensió de pensar que avui les haurem entès del tot. Però, sempre que amb actitud contemplativa mirem el pessebre de casa, amb el seu paisatge de molsa i suro, amb aquelles figures que hem desempolsegat cada any per aquestes dates, tornen a brollar: **per què ? Com ? 1. Per què el Nadal?** Perquè Déu ha mirat el món. **I quan mira, estima. I quan estima, genera vida per allà on passa.** Mira el món. I, com diu Ignasi de Loyola als seus Exercicis, veu els homes, "*uns naixent, els altres morint*", és a dir, vivint la seva condició humana. Una condició amenaçada per tots cantons. Una condició humana que, malgrat els perills, **busca incesantment la llum** de l'estrella de la transcendència, de Déu. I, llavors, ell vol que el trobi en aquest món. I assumeix la nostra condició humana. Déu es fa més proper. I en l' infant Jesús (un infant palestí, molt allunyat d'aquests nens Jesús nostres) podem contemplar **el rostre humà de Déu**. Déu s'humanitza perquè vol que la persona humana es divinitzi. S'han canviat els termes de la creació del Gènesi, quan passem de dir que "*l'home és imatge i semblança de Déu*" a dir que *Déu es fa imatge i semblança de l'home, de l' Infant*. "Aquella, diguem-ho així, infinita distància entre el cel i la terra, entre el Creador i la Creatura, només la pot superar **l'amor**. L'amor que té en un infant el seu signe més ple. Per això les nades poden cantar "*al noi de la Mare*", -que té "*blanques manetes*", "*que està mig mort de fred, nuet nuet*". Són la versió popular d'una de les frases més meravelloses de Pau: "*començà a capturar-se com un home, com un infant qualsevol.*" I Déu té rostre humà ! **Per què?** Perquè sí, perquè estima, perquè **la seva llibertat "està condicionada"** per un excés d'amor. Un misteri d'amor a aquest món, necessitat, esclavitzat, trist i sense esma, que té fam i set de sentit de la vida. **2. Com ?** Aquest "**com**" no fa més que afegir-hi més interrogants al perquè. Amb llenguatge planer, i des d'un criteri purament **humà**, podríem dir que "*no són maneres de venir al món, de tenir una mica de previsió, després de les profecies i les peripècies històriques.*" *Vaja, rotund fracàs mediàtic. Falta de planificació, improvisació; anar als afores de la ciutat; recloure's en una cova de ramats i pastors; pessebre i palles com a senyal distintiu. En tot cas, els vols d'àngels i arcàngels, estan a les altures. Però no a peu pla.*" Tot i reconèixer que ens trobem davant d'un **llenguatge especial**, el com del naixement de Jesús és el gran signe distintiu de **com serà la vida, el tarannà i els criteris de Jesús i del seu missatge, l' Evangelí**. Més encara: sembla dir-nos que la vertadera cova on ell neix és el cor humà, amb les seves misèries, pobreses i limitacions. Però que ja s'hi troba bé. *Ell, amb la seva pobresa, ens enriqueix*. Un missatge que no és un joc de paraules, sinó que forma part del joc de la vida cristiana. **3. Preparatiu o preparació?** Avui dia, especialment entre el jovent, ens trobem amb sectors de la societat que manifesta una certa disconformitat amb el com de les nostres celebracions del Nadal. Potser perquè, per damunt de **la preparació** interna, radical i sincera, hi predominen **els preparatius** externs i ampuloses, molt allunyats del nervi d'una fe cristiana, que té els seus fonaments en el text de l' Evangelí. Feina de cadascú serà assimilar el perquè i el com del Nadal. I que la llum del misteri no sigui ofegada per altres llums externes que, quan s'apaguen, **ens deixen l'esperit trist i cansat**. Per això diguem "Bon Nadal", aquell Nadal que **dorm en la cova del nostre cor**. *A vint-i-cinc de desembre, llum llum, llum !*

ETIQUETES

LLUM ENCARNACIÓ